

BRYKAĆ (4) *vb impf*

inf brykać (2). ◇ *praes 2 sg* brykâsz (1). ◇ *3 sg* brykâ (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI(XVIII) – XVIII w.

1. *Biegać w podskokach, wierzgać; apolactizare, recalcitrare Cn (2) : mály ielonek fie báwi/ [...] á bryka po lešie GórnTroas 40.*

W przeni (1) : [Fortuno] Ty płochymi koły czâfy iák chceŝz mykaŝz/ Co dobrym z rąk wydrzeŝz tymże złe potykaŝz/ Wízyŝtkoć wíŝedy rowno/ więc teŝ śmieie brykaŝz. RybGęŝli Bv.

2. *Przekraczać nakazy, ograniczenia, buntować się (2) : popiliŝcie fie tu Wolnoŝciâ/ y iuŝz brykać poczynaćie/ ná te ktorŝy was popoili. GórnRozm D4; Gdy kto pocznie przewoźzić/ pocznie brykać frego. RybWit B3v.*

KN